

anden, vi skal ind paa et bedre og bedre Samarbejde paa dette Omraade, og det vil jeg i alt Fald gøre mit til at fremme.

Rode: Det er ikke saa underligt, at det ærede Medlem Hr. Pürschel maatte møde frem her for at salve og bade, trøste og klappe en haardt medtaget Krieger. Jeg ved ikke, om jeg kan formilde det ærede Medlem Hr. Pürschels Vrede overfor mig ved at sige, at mine Bemærkninger om den manglende Saglighed i denne Bevilling aldeles ikke sigtede til det konservative Folkeparti. Det konservative Folkeparti var utvivlsomt sagligt rystet, den Gang Bevillingen fremkom; de har deres bestemte saglige Opfattelse i militærpolitiske Spørgsmaal, og jeg har derfor ikke gjort en eneste Bemærkning om deres Standpunkt. Men jeg har sagt, at den Minister, der den 24. April foreslaar 660 000 Kr.s Nedsættelse og derefter, da det ærede Medlem Hr. Pitzner siger, at det er alt for meget, nogen Tid efter efterkommer det ærede Medlem Hr. Pitzners Ønske eller Fordring eller Krav — han stiller en rent politisk Bevilling. I den Henseende er det jo ogsaa karakteristisk, at den højtærede Forsvarsminister aldeles ikke gav mig Forklaring paa de mystiske Datoer, som han har givet her i Tinget. Jeg bringer dem i Erindring og beder den højtærede Minister sige, hvorledes det kan hænge sammen, at han i Marts Maaned i Aar har faaet den af ham paabe- raabte Besigtigelseskommissions Erklæring om, at det ikke var tilstrækkeligt, og ikke desto mindre den 22. April staar her i Tinget og gennemfører de 660 000 Kr. og først nu paaberaaber sig den Besigtigelseskommissions Erklæring, der er afgivet 1½ eller 1 Maaned før. Jeg beder den højtærede Minister oplyse, om det er en astronomisk Mærkværdighed, eller hvad det er.

Den højtærede Forsvarsminister vendte saa tilbage til Diskussionen om Hospitalet, og jeg skulde dog tro, at ethvert Medlem i dette Ting maa forstaa, hvor urimeligt den højtærede Ministers Optraeden i denne Sag har været, idet han er gaaet ind paa i Udvalget — ja, det har været stillet ham som en Betingelse —, at denne Sag maa vente med at blive diskuteret, til Medlemmerne har Dokumenterne for sig, for saa vidt de kan findes i den afgivne Betænkning, og han saa bliver ved og ved med at staa og fremføre den ene efter den anden af sine Paastande, skønt han ved, at andre Medlemmer ikke har Lyst til at gaa ind i denne Diskussion, som de har paataget sig ikke at gaa ind i, fordi Dokumenterne savnes.

Den højtærede Minister kritiserede mit Standpunkt den ene Gang efter den anden, og jeg er altsaa ikke i Stand til, naar jeg skal holde, hvad jeg har aftalt med Finansudvalget, at imødegaa ham. Jeg maa nøjes med at sige, at det er urigtigt, hvad den højtærede Forsvarsminister den ene Gang efter den anden paastaar. En saadan Diskussionsoptreden har nødvendigvis maattet fremkalde en Tilrettevisning, og nu kan Ministeren sige, at han ikke modtager den, ikke desto mindre gaar han fra denne Forhandling med en udtrykkelig Erklæring fra tre Partiers Ordførere om, at han ikke er optraadt i Overensstemmelse med, hvad der er foregaaet i Finansudvalget, og hvad man dør er blevet enig om. Dette er en saa alvorlig personlig Tilrettevisning til den højtærede Minister, at han maa forstaa, at jeg ikke føler mig trykket, i alt Fald ikke paa andres end hans egne Vegne, af hans Optraeden her i Dag.

Hauge: Dersom jeg ikke havde andet at holde mig til i denne Sag end Forsvarsministerens Ord, vilde jeg ikke kunne stemme for Ændringsforslaget, men da jeg kender det ærede Medlem Hr. Pitzner som en Mand, hvis Ord jeg kan stole paa — det ved jeg nemlig af Erfaring, ogsaa i Spørgsmaal, hvor det ærede Medlem har været i den Situation, at han meget vel kunde have fundet Anledning til at smutte udenom —, da jeg, som sagt, stoler paa det ærede Medlem Hr. Pitzner og har forstaaet ham saaledes, at naar vi stemmer for dette Ændringsforslag, saa stemmer vi kun for at gøre Hospitalet færdigt paa en saadan Maade, at vi ikke derved har foregrebet noget med Hensyn til dets fremtidige Anvendelse, kan jeg — i fuld Tillid til, at jeg kan stole paa hans Medvirken til, at dette Standpunkt ogsaa bliver hævdet — anbefale mine Meningsfæller at stemme for Ændringsforslag Nr. 400.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa alle de Udtalelser, den højtærede Forsvarsminister senere har fremsat. Jeg skal blot sige, at det er uomtvisteligt, at Garnisons- sygehuset er for stort, selv om det bliver Sygehus for baade Hær og Flaade. Men dertil kommer, at det meget vel kan forme sig saaledes i den nærmeste Fremtid, at Garnisonen i Hovedstaden bliver endnu mere formindsket — jeg skal ikke udtale mig om dette, men den Mulighed er dog til Stede. —, og saa er det endnu værre. Forholdet er nemlig dette, at vi har Sygehuspladser andre Steder, der kan anvendes — ingen kan bestride, at disse Sygehuspladser